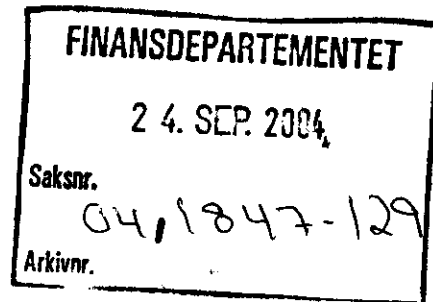

Finansdepartementet
Skatteavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Dykkar ref.: 04/1847 SL Vår ref.: 04/655-4/04/8927 Arkiv: N-110 Dato: 23.09.2004

HØYRING - SKATTEOPPKREVERUTVALETS UTREDNING-NOU 2004:12 BEDRE SKATTEOPPKREVING

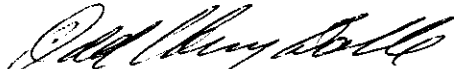
Vi viser til Brev datert 18.06.04 der departementet ber om uttale på NOU 2004:12.

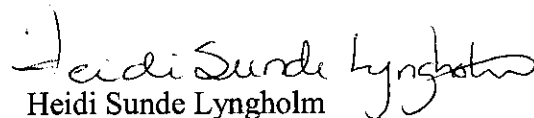
Saka blir politisk handsama i Sveio. Rådmannens forslag til høyringa er fylgjande:

”Sveio kommunestyret tilrår at skatteoppgåvene som går fram i NOU 2004:12 framleis skal vere utført av kommunane. Kommunestyret kan ikkje sjå at ei statliggjerjing av oppgåvene vil gje meir kostnadseffektive løysingar og betre resultat enn det kommunane oppnår i dag.”

Sjølve vedtaket vert ettersend om det skulle vere annleis enn rådmannen sitt forslag.

Med helsing

Odd Henry Dahle
Rådmann

Heidi Sunde Lyngholm
Økonomisjef

Sveio kommune

Sakspapir

SAKSGANG			
Behandling	Møtedato	Saksnr	Saksbehandler
Formannskapet	04.10.2004		HSL
Kommunestyret	01.11.2004		HSL

Avgjerd av: Saksansv.: Heidi Sunde Lyngholm	Arkiv: N-110 Objekt:	Arkivsaknr 2004000655
--	---------------------------------------	---------------------------------

NOU 2004:12 - SKATTEOPPKREVJARUTVALET SI UTGREIING - UTTALE FRÅ SVEIO KOMMUNE

Rådmannen 23.09.2004:

Dokumentliste:

Nr	T	Dok.dato	Avsendar/Mottakar	Tittel
1	I	20.06.2004	Finansdepartementet	HØYRING - SKATTEOPPKREVERUTVALETS UTREDNING-NOU 2004:12 BEDRE SKATTEOPPKREVING
2	I	02.07.2004	Kommunenes Sentralforbund	NOU 2004:12 - UTGREIING FRÅ SKATTEOPPKREVJARUTVALET - UTTALE FRÅ SVEIO KOMMUNE

Prenta/uprenta vedlegg:

Høyringsnotat frå finansdepartementet , 18.06.2004

Samandrag:

Skatteoppkrevjarutvalet leverte si innstilling i NOU 2004:12 den 12.mai 2004. Saka er no ute til høyring med høyringsfrist 1.oktober. Utvalet leverte delt innstilling. Fleirtalet i utvalet ville statleg-gjerde skatteinnkrevjinga, medan mindretalet, som var dei kommunale representantane i utvalet, meiner at framleis lokal skatteinnkrevjing under kommunalt ansvar er den beste løysinga. Finansdepartementet og Skattedirektoratet sine representantar i utvalet har gjort greie for korleis ein eventuell statleg skatteinnkrevjingsmodell skal formast. Truleg er denne løysinga i tillegg til statleg-gjering ei lite god ordning for skatteinnkrevjinga i Noreg. Den statlege organisasjonsmodellen er grunnleggjande i strid med dei prinsipp som Stortinget har vedteke for norsk skatteinnkrevjing, og modellen vil føre både til dårlegare rettstryggleik for skattytarane og sentralisering.

Ein god regel er å forandre organisasjonar som ikkje fungerer godt. Like viktig, både i offentleg verksemd og i privat verksemd, er det at ein ikkje skal forandre organisasjonar som fungerer godt. Dagens organisering av skatteinnkrevjinga, med lokale skatteoppkrevjarar i kommunal regi, fungerer særst godt. Å eksperimentere med nye statlege organisasjonsmodellar er ikkje modernisering av offentleg sektor, og

skatteinnkrevjingsområdet er eit lite egna område å eksperimentere på fordi ei resultatforverring på 0,5% i innbetalte skattar utgjør mellom 1,5-2 milliardar lågare inntekter på landsbasis.

Saksorientering:

Etter nesten 40 års utgreiing fastsette Stortinget dagens skattebetalingsordning. Ordninga, som fall på plass i perioden 1957-1965, har som bærande prinsipp at same instans ikkje både skal fastsette skatten (gjennomføre likning) og krevje inn skatten. Stortinget har bestemt at dette prinsippet skal gjennomførast ved at dei statlege likningskontora fastsett skatten gjennom likning og dei kommunale skatteoppkrevjarkontora krev inn skatten. Den norske skattebetalingsordninga er basert på ei klar og eintydig arbeidsdeling mellom likningskontora og skatteoppkrevjaren. Dagens ordning er robust og effektiv. Det er dokumentert at den norske skattebetalingsordninga kan syne til resultat i verdsklasse, med løysingsgrad på mellom 99% og 100% av utlikna skatt. Resultata kan kanskje verte endå betre og løysingane meir kostnadseffektive med noen av forbetningsforslaga som utvalet listar opp, men det kan også skje innanfor dagens modell.

Vurdering:

Rådmannen finn grunnlag for å hevde at staten sin skisserte organisasjonsmodell ikkje er god for den veletablerte skattebetalingsordninga i Noreg. Modellen kan truleg føre til at:

- Skatteoppkrevjarkontora vert redusert til statlege tvangsinnkrevjingskontor
- Skatteinnkrevjinga vert sentralisert
- Redusert rettstryggleik
- Redusert brukarvennlegheit for innbyggjarane

Denne statlege modellen er ukjent og ein unorsk måte å drive skatteinnkrevjing på. Han fører til stor avstand og dårleg kommunikasjon mellom skattytar og skatteoppkrevjar, og det grunnleggjande kravet om rettstryggleik for skilje mellom fastsetjing av kravet og innkrevjing av kravet er ikkje lenger oppfylt.

Fleirtalet i utvalet sitt forslag vedrørande organisering fører til at skatteoppkrevjarkontora vert omdanna til tvangsinnkrevjingskontor, som berre arbeider med tvangsinnkrevjing av skattar og avgifter. I dagens kommunale organisasjonsmodell er tvangsinnkrevjing ei av fleire andre oppgåver. Av andre oppgåver har vi betalingsentral for frivillig skattebetaling, informasjonsverksemd overfor arbeidsgjevarar og skattytarar og vi utføre arbeidsgjevarkontroll, det vil seie at vi utførar alle skatteinnbetalingsfunksjonar. I det statlege organisasjonsforslaget vert kontora berre tvangsinnkrevjingskontor, og det gjer at den god dialog mellom skattytar og skatteoppkrevjar vert vanskelegare. Det vert også vanskeleg å ha fleksibel innkrevjing slik vi har i dag. Ved ei statleg organisering vil ein miste evna til å sjå ein skattytars situasjon i samanheng og skattytarane kan verte kasteballar mellom dei ulike offentlege kontora.

Med dagens ordning har vi eit skatteoppkrevjarkontor i kvar kommune. Vi har god kommunikasjon og gode resultat. God skatteoppkrevjing er langt på veg synonymt med god kommunikasjon mellom skattytar og skatteoppkrevjar. Dersom den statlege organisasjonsmodellen som er lagt fram vert gjennomført, får vi truleg maksimalt eit dusin store tvangsinnkrevjingskontor. Dette fører til dårlegare tilbod til næringsliv og skattytarar i distrikta, utarming av innkrevjingsmiljøa i kommunane og sentralisering av arbeidsplassar.

Utvalet gjennomførte ei undersøking som syner at mange tilsette på dagens skatteoppkrevjarkontor også har andre oppgåver knytt til innkrevjing av kommunale krav.

Over 200 kommunar svarte at skatteinnkrevjinga er ein del av eit større miljø i kommunen. Ei statleg-gjering av oppgåva fører til svekket kompetanse på innkrevjingsområdet i kommunane, og Ørsta er ikkje noko unntak her.

Det statlege forslaget til organisasjonsmodell er i strid med Stortinget sin føresetnad om at same instans ikkje både skal fastsette skatten og krevje inn skatten. Dette fordi forslaget legg til grunn at fastsetjing (likning) og innkrevjing av skatten skal utførast av same kontor.

Gjennom ei slik organisering aukar truleg risikoen for at innkrevjingsmessig omsyn vert teke ved fastsetjing av skatten og fastsetjingsomsyn under innkrevjing. Konsekvensen er redusert rettstryggleik for skattytarane.

Løysingsgraden i det norske skattebetalingssystemet er unik. Kommunale skatteoppkrevjarar klarer å krevje inn mellom 99% og 100% av all utlikna skatt. Det er dokumentert at dei små kontora har minst like høg løysingsgrad som store kontor. Rådmannen trur difor det er lite å tene på ei sentralisering av oppgåva.

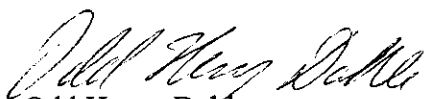
I ei omfattande undersøking utført av Norsk Gallup i 2002 gir næringslivet kommunale skatteoppkrevjarkontor vesentleg betre score enn dei sentraliserte, statlege skattekontora ved målt tilgjenge, sakshandsamingstid, osv. Statleg organisasjonsmodell som no vert lagt fram vil medføre ytterlegare redusert brukar omsyn, fordi ei sentralisering fører til økt avstand mellom skattytar og skatteoppkrevjar.

Då høyringsfristen er satt til 01.10.04 vert saka send slik den ligg føre, og vedtak vert ettersend.

RÅDMANNEN SITT FRAMLEGG TIL VEDTAK:

Sveio kommunestyre tilrår at skatteoppgåvene som går fram NOU 2004:12 framleis skal vere utført av kommunane.

Kommunestyret kan ikkje sjå at ei statleggjering av oppgåvene vil gje meir kostnadseffektive løysingar og betre resultat enn det kommunane oppnår i dag.

Odd Henry Dähle
rådmann